

30.1.2015

MEDDELANDE TILL LEDAMÖTERNA

Ärende: Framställning nr 2506/2013, ingiven av N.W., irländsk medborgare, om fri rörlighet för EU-medborgare och deras familjemedlemmar

1. Sammanfattning av framställningen

Framställaren är unionsmedborgare och gift med en tredjelandsmedborgare. När de anlände till flygplatsen i Dublin fick hans fru (som är tredjelandsmedborgare med utomeuropeiskt pass) ställa sig i kön för tredjelandsmedborgare och vänta där i nästan en timme för att få sitt pass stämplat, vilket var mycket påfrestande för deras 18 månader gamla baby. Framställaren anser att hans och hans frus rättigheter har kränkts och att den nuvarande behandlingen av såväl unionsmedborgare som tredjelandsmedborgare i det irländska immigrationssystemet behöver ändras.

2. Tillåtlighet

Framställningen förklarades tillåtlig den 24 oktober 2014. Kommissionen har uppmanats att lämna upplysningar (artikel 216.6 i arbetsordningen).

3. Kommissionens svar, mottaget den 30 januari 2015

Enligt artikel 21.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har varje unionsmedborgare rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i fördragen och i bestämmelserna om genomförande av fördragen. Begränsningarna och villkoren anges i direktiv 2004/38/EG om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig i medlemsstaterna (nedan kallat *direktivet*).

Om villkoren enligt direktivet är uppfyllda har EU-medborgare rätt till inresa i den mottagande medlemsstaten, och deras familjemedlemmar har samma rätt, oavsett nationalitet.

Den grundläggande rätten till fri rörlighet, som unionslagstiftningen garanterar EU-medborgare och deras familjemedlemmar, är den mest uppskattade rättigheten i EU, och den uppfattas som praktiskt taget liktydig med unionsmedborgarskapet. Det är förståeligt att unionsmedborgare inte uppskattar när de ställs inför hinder och svårigheter som egentligen inte borde förekomma.

Att inrätta särskilda köer för EU-medborgare och deras familjemedlemmar kan påskynda deras gränspassage eftersom de åtnjuter särskilda juridiska rättigheter jämfört med resande som inte är EU-medborgare.

I direktivet fastställs dock inte några särskilda bestämmelser som skulle ålägga medlemsstaterna att inrätta särskilda köer för EU-medborgare och deras familjemedlemmar vid statsgränserna. När det gäller luftgränser fastställs sådana bestämmelser i artikel 9.2 a i kodexen om Schengen gränserna¹, vilka Irland dock inte är bundet av och inte omfattas av².

Slutsats

Även om det är önskvärt att Irland inrättar särskilda köer för EU-medborgare och deras familjemedlemmar som inte är EU-medborgare, omfattas landet inte av en skyldighet enligt unionslagstiftningen att göra detta. Det åligger dock de irländska myndigheterna att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att underlätta fullgörandet av unionens mål, medräknat sådana som hör ihop med unionsmedborgaras rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom EU.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (*kodex om Schengen gränserna*), i dess ändrade lydelse.

² I enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket.